

usikkerhed blandt skatteydere om, hvem det er, som kan gennembyrde det her skattestop.

For det er forkert, hvis man tror, at det er noget, som kommer til at gælde for alle. Nej, det kommer til at gælde for nogle skatteydere. De boligejere, som forvandler deres faldefærdige rønne til et slot uden at kræve byggetilladelse, kommer ikke til at betale mere i skat. Men de, som bruger deres penge på at bygge en sølle carport til deres faldefærdige rønne, kommer til at betale mere i skat. Det skaber usikkerhed og utryghed.

Det, der står tilbage, er, at de, som får gavn af det her forslag, er dem, som har de meget store og meget dyre huse. Og de, som kommer til at betale prisen, er de unge familier, som skal ind på boligmarkedet, og som må leve med høje ejendomspriser. Det er det, der står tilbage af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ja, nu synes jeg – hvis skatteministeren hører efter – at skatteministeren gav udtryk for, at skatteministeren ikke vil gå dybere ind i den her sag. Nu tror jeg, at de, der har fulgt sagen, er fuldstændig klar over, at skatteministeren ikke på noget tidspunkt er gået dybt ind i det her. Der har været givet svar på de spørgsmål, vi har stillet, svar, som er produceret i ministeriet. Men når vi har spurgt skatteministeren i de åbne samråd, var der jo ikke noget som helst, der tydede på, at ministeren var gået dybt ind i det her.

Så vil jeg godt sige, at der bliver jo brug for forandringer på skatteområdet i vores land, sammenhængende forandringer. Mon Venstre virkelig kan holde til også 4 år frem i tiden at sige, at der ikke vil ske nogen forandringer? Kan Venstre virkelig holde til det? Er Venstre helt sikker på, at skattestoppet også gælder, når vi kommer 4 år frem? Er Venstre helt sikker på, hvis man skal sænke skatten på arbejde, at man så ikke er nødt til at få en sammenhæng i vores skattesystem? Er det virkelig Venstre opfattelse, at det kan man se helt bort fra? Det er der vist ikke mange der tror på.

Efterhånden er det vel Venstre, der er støbt ind i virkelig fast forankret beton i den her sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

KL. 14.45

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer mod 46.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven. (Indsættelse af revisionsbestemmelse og forlængelse af vurderingsrådenes funktionsperiode).

Af Jacob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Ole M. Nielsen (KRF).

(Fremsat 19/4 2002. Første behandling 23/4 2002. Betænkning 3/5 2002. Anden behandling 7/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

I går var der en artikel af finansministeren i Jyllands-Posten, hvor finansministeren skriver:

»Vi skal skabe plads til lokale løsninger og frihed til, at man i hver enkelt kommune og amt kan træffe lokale beslutninger med færrest mulige statslige krav og regler om form og indhold. Det gamle ord om, at den, der har skoen på, ved, hvor den trykker, gælder stadig væk.«

Det skrev finansministeren altså i går.

I dag står vi foran at skulle vedtage et forslag, der er den stærkeste statslige centralisering af noget system, vi har set længe, hvor man tager et velfungerende lægmandsdomineret system og erstatter det med et rent statsligt centraliseret system, som ligger langt fra borgerne, og hvorom Kommunernes Landsforenings formand, som, så vidt jeg ved, er et fremtrædende med-

lem af partiet Venstre, i Jyllands-Posten den 2. april skrev:

»Resultatet er blevet et lovforslag, som sætter hensynet til systemet over hensynet til borgerne.«

Det er for at give regeringspartierne og Dansk Folkeparti en chance for endnu at besinde sig, at der er fem partier, som mener, at det brede samarbejde og fornuften skal have en chance. Det er derfor, vi har fremsat dette forslag, hvor man skal give en forlængelse på 1 år og samtidig forhandle en løsning på et bredere grundlag.

Det er faktisk, fordi vi er enige i statsministerens udtalelser fra grundlovsdag, altså før statsministeren blev statsminister, hvor statsministeren, den nuværende statsminister, i sin grundlovstale dengang – det var den grundlovstale, som man måske kan huske handlede om kammerateri, vernetjenester og sammenspisthed, det, som vi senere har forstået på statsministeren primært var møntet på mønsterkommunen Farum – altså da den nuværende statsminister ikke var statsminister endnu, sagde:

»Venstre lægger op til et bredt samarbejde. Det vil vi også gøre efter et valg, hvis vi danner en borgerlig regering. Jeg tror på, at store reformer bliver mest holdbare, hvis der står et bredt flertal bagved.«

Så er det bare, man kan spørge sig selv: Hvordan kan det være, at man så skal tromle hen over Folketinget i denne sag på et grundlag, som mildt sagt ikke er rimeligt, et grundlag, hvor vi har fået dokumenteret, at det er en cementering af tilfældigheder, uretfærdigheder og i øvrigt af misforståelser?

Jeg kan godt have den formodning, at når man med den skråsikkerhed blandt folketingsmedlemmerne hos Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti overhovedet ikke hører efter i denne sag, så er det, fordi man ikke har forstået, hvad det handler om.

Det er, som når skatteministeren i fjernsynet står og siger, at der er skattestop for ejendoms-skatterne, vel vidende, at det kun er ejendoms-værdiskatten, der får et loft, mens resten af ejendomsskatte kan stige lige så lystigt, de vil, og altså næste år stiger med 1 mia. kr. – 1 mia. kr. – noget, som har fået parcelhusejere til at tale om løftebrud, om, at man altså ikke har overholdt det, som statsministeren sagde under valgkam-pen, hvor statsministeren sagde: Folk skal kun-ne have tillid til, hvad deres boligudgift er.

Det kan folk ikke; folk kan ikke noget som helst. Det er derfor, vi mener, at det, man her bør give en chance, er, at vi kan forhandle en løsning igennem, som giver mulighed for, at vi kan have et vurderingssystem, som sikrer folk rimelig retfærdighed, ligelighed og en retsstilling, som er en garanti for, at forkerte vurderinger kan man faktisk også klage over.

Så derfor håber jeg stadig væk på, at man vil besinde sig hos dem, som ellers har flertallet, nemlig Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er meget enig med hr. Jacob Buksti i, at en sådan sag her er en alvorlig sag. Det er det altid, når man går ind og ændrer på vilkår, der har med folks skatteforhold at gøre.

Derfor synes jeg måske også, det kunne være passende, at man så holdt sig sagligt til det, lovforslaget handler om, og ikke begynder at diskutere Farum Kommune. Det ville jo måske være sagligt i forhold til både L 202 og L 180.

Men jeg har et spørgsmål, der går ud på, om hr. Jacob Buksti ikke er enig i, at den tilpasning, der nu foretages med det her lovforslag, er en tilpasning, der svarer til den nye situation med et loft over ejendomsværdiskatten, som vi netop lige har vedtaget, og at med den nye, tilpassede vurderingsorganisation og -struktur vil man stadig væk have den samme type vurderinger, som vil ligge inden for den skønsmæssige usikkerhed, som også det nuværende system ligger inden for, altså at den skønsmæssige usikkerhed ikke vil blive større.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nej, det er jeg faktisk absolut ikke enig i. Altså hr. Peter Christensen kommer ikke uden om, at hvert andet år kan man faktisk ikke klage over den automatiske fremskrivning. Det er jo det, der er det helt afgørende: at borgerne kommer til hvert andet år at betale skat af et tilfældigt beløb, som man ikke er i stand til at klage over.

Det er et angreb på borgernes retssikkerhed, som jeg tror ellers fremtrædende medlemmer af partiet Venstre normalt fraskriver sig.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg glemte under forrige indlæg lige at knytte en bemærkning til kommentaren om det brede samarbejde.

Vi har sådan set den holdning, at der skal være et bredt samarbejde, men der kræves jo altså to til et sådant samarbejde, og der har ikke været meget velvilje fra Socialdemokratiets side til at diskutere det her forslag i starten; den er kommet senere hen.

Men det her lovforslag sikrer netop, at vi får tilpasset systemerne efter det behov, der er.

Da hr. Jacob Buksti ikke var enig i, at der vil være den samme skønsmæssige usikkerhed, kan jeg da så spørge hr. Jacob Buksti, om han i det mindste ikke er enig i, at under det nuværende system er den skønsmæssige usikkerhed på omkring 10 pct. for vurderingen af fast ejendom i dag.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jo, men forskellen er, at i dag står det enhver frit for at klage over sin vurdering, og det kan rettes. Samtidig med at man behandler disse klager, udtager man 10 pct. af de automatisk fremskrevne og behandler også dem, så man kommer flere og flere igennem. Så derfor er der en bedre behandling i det eksisterende system end i det, som man nu vil indføre.

Men jeg synes, hr. Peter Christensen måske skulle være ærlig og sige: Det her er jo en del af en aftale mellem de tre partier, som nu gennemtrumfer det her, nemlig om, at man skal spare 125 mio. kr. på finansloven. Der står – det har skatteministeren selv udtalt også til Jyllands-Posten – at hvis regeringen og Dansk Folkeparti stemte for det forslag, som vi har her, så ville man miste 125 mio. kr. til finansloven. Er det ikke korrekt, at det her er en del af aftalen om råd og nævn, hvor man har forpligtet sig til at spare 125 mio. kr.?

Så er det jo mundsvejr at komme og sige, at vi andre skal forhandle, når vi ikke engang er blevet inviteret én eneste gang.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Christensen for sin tredje og sidste korte bemærkning. Og derefter hr. Morten Homann som ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er da fuldstændig korrekt, at der er blevet lavet en aftale mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, men det hænger ikke sådan sammen, at man bestemmer sig for, at der skal spares 125 mio. kr., og så må man skruer en model sammen, der leverer de 125 mio. kr.

Men når vi står i en politisk situation, hvor man kan tilpasse et system efter det behov, der er, og så derefter spare 125 mio. kr., så glæder det mig kun, at både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har kunnet se fornuften i det.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu er det jo sådan, at diskussionen breder sig rundt omkring alle forslagene.

Det, som L 202 handler om, er, at fem partier, det vil sige samtlige andre partier end dem, som nu trumfer det her igennem, mener, at man bør give sig tid til at lave en ordentlig gennemtænkt forhandlet model, og ikke en, som man selv har siddet og bare flækket sammen.

Man kan ikke komme fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, de enkelte medlemmer, og undskyldte sig med, at det vidste man ikke. Nu kommer man til at trykke på knappen, i givet fald rødt, det vil altså i dag sige, at man kommer til at rejse op.

Men husk det, når man står ude i det åbne land, når man står sammen med de boligejere, som er blevet uretfærdigt behandlet, når man står sammen med de folk, som har passet et ordentligt stykke arbejde med at vurdere folks ejendomme, så husk det; husk, at det er, fordi man ikke ville en løsning, som havde en bred opbakning.

Morten Homann (SF):

Grunden til, at jeg følte trang til at gå herop, var, at nu har jeg hørt Venstres ordfører i de korte bemærkninger og også i debatten i øvrigt om det her forslag, og selv om jeg lyttede godt efter, savner jeg i virkeligheden stadig væk argumentet for, at man ikke vil støtte det her forslag.

Hvis det er sådan, at man ønsker at gennemføre den model, skatteministeren har foreslået, kan man jo godt gøre det, samtidig med at man støtter det her forslag. Så får man tid til at behandle det grundigere, og kan så også med Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis stemmer gennemføre det til efteråret.

Samtidig får man også chancen for at lave en bred aftale. Alle de fem partier, som står bag dette lovforslag, nr. L 202, har meddelt, at man gerne vil gå ind og diskutere en reform af vurderingsorganisationen. Den gevinst får man samtidig. Man får samtidig mulighed for at rette op på den store retsikkerhed, som bl.a. Kommunernes Landsforening har peget på i det her forslag.

Så der er kun en masse gevinster ved at støtte det her forslag, der er ikke nogen omkostninger, der er ikke nogen tab ved det. Så jeg må sige, at jeg forstår ikke, hvorfor Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti absolut vil tromle det her igennem, når man kan få sin vilje og samtidig give det brede samarbejde en chance og udsætte det her til efteråret.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Grunden til, at vi ikke kan stemme for L 202 om at udsætte ændringerne af vurderingsorganisationen, er helt klart, at vi ikke ser de problemer, som SF ser i det her forslag. Det siger sig selv. Vi mener, at den nye vurderingsorganisation sagtens kan være på plads rettidigt og gennemføre de vurderinger, det nye system skal.

Jeg vil også sige, at det at udsætte lovforslaget, sådan at der kunne laves en bredere aftale, stiller jeg mig noget skeptisk over for. Jeg er sikker på, at SF vil finde det urimeligt, men man kunne altså have den fornemmelse, at det er rent spil for galleriet. Når vi har hørt debatten under første, anden og tredje behandling, er det jo tydeligt, at det lovforslag, vi lægger frem her, aldrig vil kunne vedtages i en bredere sammenhæng, selv om der gik 1 år. Og derfor, når vi ikke ser problemer i det nuværende lovforslag, hvorfor så udsætte det med alle de fordele, der er ved at gennemføre det nu?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt takke hr. Peter Christensen for svaret, for det udtrykker jo netop meget tydeligt, hvad det er, det her i virkeligheden drejer sig om. Det er nemlig, at selv om man venter det halve år – ikke 1 år, som hr. Peter Christensen siger, men et halvt år – så vil man ikke kunne få forslaget igennem, som ligger.

Det, man altså fra Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis side mener er et bredt samarbejde, er, at man kan få sine forslag igenem uændret. Det er ikke det, jeg forstår ved et

bredt samarbejde. Det er, at man går ind og tager en dialog med hinanden om, hvilke ændringer man ser der er behov for, og så prøver at finde nogle fælles løsninger, ikke at man lægger pistolen på bordet og siger: Det her forslag er alt eller intet. Så jeg tolker det, som om Venstre, når det kommer til stykket, kun har ord tilovers for det brede samarbejde og ikke nogen handling.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Morten Homann siger: »Jeg tolker det som ...«. Det er lige, hvad det er: tolkning. Det bliver tolket, at hvis vi ventede et halvt år, ville der ikke være det flertal for lovforslaget, som der er nu. Det er jo ganske simpelt ikke korrekt. De tre partier, der bakker op omkring det her lovforslag, finder, at det er en god idé, og vil derfor også om et halvt år synes, at det er en god idé.

Men det er netop SF, som i dag ikke synes, det er en god idé, og som efter det, jeg har hørt i debatten, heller ikke om et halvt år vil synes, det er en god idé. Derfor er det meget svært for mig at se, hvad grunden så skulle være til at udsætte vedtagelsen af dette lovforslag med alle de fordele, det vil have. Et af argumenterne – ikke det væsentligste argument, men et af argumenterne – er, at når man kan tilpasse en struktur til det behov, der er, og så samtidig spare 125 mio. kr. af skatteborgernes penge, mener jeg, det ville være forkert ikke at gøre det.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Så gentager hr. Peter Christensen ganske nydeligt Venstres opfattelse af et bredt samarbejde, nemlig at man får vedtaget præcis det forslag, som var blevet lagt frem. Det er altså ikke min eller SF's opfattelse af et bredt samarbejde. Det er nemlig, at man er villig til snakke om, hvordan man finder en fælles løsning på problemerne.

SF har erklæret sig villig til sammen med de fire andre partier, som står bag forslaget, at finde en fælles løsning på, hvordan man får lavet en bedre vurderingsorganisation. Men så må Venstres ordfører tale rent ud af posen og sige, at man med djævelens vold og magt ønsker det her forslag, og altså ikke, at man ønsker et bredt samarbejde, hvor man kan finde en fælles løsning. Man kan ikke både blæse og have mel i munden, uanset at Venstres ordfører helst ville det. Så Venstre har valgt det snævre, tromlende

lille flertal frem for at vælge et bredt samarbejde, så man kan finde nogle ordentlige, holdbare løsninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget forkastedes, idet 46 stemte for, 61 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

**12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove. (For-
enkling og modernisering af vurderingsorganisa-
tionen og vurderingsprocessen m.v.).**

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 20/3 2002. Første behandling 12/4
2002. Betænkning 3/5 2002. Anden behandling
7/5 2002. Tillægsbetænkning 8/5 2002. Æn-
dringsforslag nr. 1-3 af 13/5 2002 uden for til-
lægsbetænkningen af skatteministeren (Svend
Erik Hovmand)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbe-
tænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 3
ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik
Hovmand).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstem-
ning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til for-
handling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Jeg har tidligere rost skatteministeren, og det vil
jeg så også gerne gøre her, også det flertal, som
nu stemmer det her forslag hjem, for den høje
grad af argumentresistens, som man har. Der er
ikke et eneste argument, som har bidt på. Det
synes jeg er imponerende. Det vil jeg gerne sige.

Kl. 15.05

Men det er også modigt, for der er jo altså 2
millioner boligejere, som får deres vurderinger
nu, som skal håndtere, hvad de vil med den,
hvem de skal klage til, og om man kan sikre, at
klagerne behandles i det her system.

Allerede nu er der oprettet hjemmesider, hvor
folk kan klikke sig ind og i løbet af 10 minutter
få en fiks og færdig onlineklage til Told og Skat
om vurderingen.

Det er også sådan, at der forudsættes jo i skat-
teministerens forslag, nr. L 180, at behandlingen
skal foretages af de kommunale vurderingsse-
kretariater.

Det interessante er jo, hvorvidt de vurde-
ringssekretariater er bemanded frem til årsskif-
tet. Vi har jo hørt fra Kommunernes Landsfor-
ening, at det føler man sig ikke overbevist om.
Man føler sig ikke overbevist om, at man er for-
pligtet til at fastholde mandskabet, personalet, i
de vurderingssekretariater, og man kan jo heller
ikke forhindre folk i at søge andre steder hen,
når det nu ikke er dér, det sner længere.

Endelig vil jeg da gerne høre skatteministe-
ren, om det er rigtigt, at det også er sådan, så at
hvis man nu fra de kommunale vurderingsse-
kretariater søger over i Told og Skat, fordi det er
dér, opgaven ligger, får man 20.000 kr. mindre i
løn? Er det rigtigt, at det er sådan, at der følger
en kraftig lønnedgang med det her?

Med kombinationen af, at der er al mulig
sandsynlighed for, at antallet af klager i hvert
fald ikke falder i forhold til det, vi har set, og så,
at apparatet udtyndes i retning af mulighed for
at vurdere klagerne, så er det, jeg siger, at det
kræver et bredt bryst, det kræver stort mod at
påtage sig det ansvar her. Det håber jeg man hu-
sker, når vi skal til at diskutere de problemer,
der i øvrigt følger med vedtagelsen af det her
forslag.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Skal man klage over vurderingen? Ja, afgjort,
hvis man har noget at klage over. Det siger sig